Lietas arhīva Nr. K73-1575-20/5
ECLI:LV:ZRT:2020:0710.11221000319.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2020. gada 10. jūlijā

Zemgales rajona tiesa:
tiesnese I.Freimane,
piedaloties prokuroram Z.Eglei,
aizstāvei P.Janulei,
iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā
/pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 233. panta otrajā daļā.

Aprakstošā daļa

Novērtējusi iztiesāšanā pārbaudītos pierādījumus, tiesa

konstatēja

apsūdzētais **/pers. A/ izdarīja šaujamieroča iegādāšanos, glabāšanu un nēsāšanu bez attiecīgās atļaujas** šādos apstākļos:

2018. gada decembrī Jelgavas novada Glūdas pagastā, netālu no Viesturciema, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā vietā un laikā, /pers. A/, būdams persona, kurai nav izsniegta atļauja iegādāties, glabāt, nēsāt šaujamieročus, atrada, tādējādi iegādājās, rūpnieciski ražotu 16.kalibra vienstobru medību bisi /numurs/, kura ir gludstobra garstobra viena šāviena šaujamierocis, un ir derīga šaušanai. Atrasto šaujamieroci /pers. A/ atstāja savā valdījumā, aiznesa no atrašanas vietas un glabāja pie savas garāžas Jelgavas novada Glūdas pagasta /adrese/, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā vietā līdz izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotam laikam.

Turpinot savas noziedzīgās darbības, 2019. gada 2. janvārī ap plkst.2.15, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, /pers. A/, paņemot šaujamieroci no izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotas vietas, tādējādi nēsājot šaujamieroci, atstāja savu dzīvesvietu Jelgavas novada Glūdas pagasta /adrese/, izgāja uz ielas un devās pie kaimiņa. Taču /pers. A/ aizturēja Valsts policijas darbinieki un izņēma šaujamieroci.

Ar šādām darbībām apsūdzētais /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 233. panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu atzina un piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētais savu vainu atzina, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai piekrita visi procesa dalībnieki un tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu.

Tiesa secina, ka apsūdzētā /pers. A/ darbības pirmstiesas kriminālprocesā pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 233.panta otrās daļas un viņa vaina pierādīta.

Nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta klasifikāciju apsūdzētais /pers. A/ izdarīja mazāk smagu noziegumu.

Par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu tiesa atzīst noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu alkohola ietekmē, noziedzīgā nodarījuma recidīvu.

Apsūdzētais /pers. A/ agrāk vairākas reizes tiesāts, gada laikā administratīvi sodīts (lietas 41.-47.lapa), apgādībā viens nepilngadīgs bērns.

Pēc paša apsūdzētā /pers. A/ vārdiem savu vainu atzīst un nožēlo izdarīto, vairākas reizes tiesāts, divi pēdējie spriedumi vēl nav stājušies spēkā, saprot, ka rīkojies nepareizi, vēlās turpināt darbu Vācijā.

Tiesa uzskata, ka Krimināllikumā noteiktā soda mērķa sasniegšanai, tas ir, lai vainīgā persona tiktu sodīta par izdarīto noziedzīgo nodarījumu un lai tiktu panākts, ka notiesātais un arī citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, apsūdzētajam /pers. A/ nosakāms sods brīvības atņemšanas veidā, kas sekmēs soda mērķa sasniegšanu, jo, būdams vairākas reizes tiesāts, turpina izdarīt likumpārkāpumus, kas liecina par viņa nevēlēšanos socializēties. Tiesas rīcībā nav informācijas par tādu apsūdzētā veselības stāvokli, kas liegtu izciest sodu brīvības atņemšanas iestādē. Nepieciešamības gadījumā saskaņā ar Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumiem Nr.276 *Apcietināto un notiesāto personu veselības aprūpes īstenošanas kārtība* viņam būs iespējas saņemt medicīnisko aprūpi.

Tiesa ievēro Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu 2008.gada 1.jūlija kopsapulcē apstiprināto Sodu piemērošanas prakses apkopojumu, kurā cita starpā norādīts – lai novērstu noziedzīgu nodarījumu recidīvu, krimināsodam jābūt tādam, kas orientēts uz likumpārkāpēja sociālo adoptāciju un resocializāciju, kā arī tādam, kas sekmē noziedzīgu nodarījumu veicinošo faktoru novēršanu (mazināšanu). Atbildību pastiprinošu apstākļu esamība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams, šādus apstākļus nekonstatējot.

Vienlaikus tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais /pers. A/, piekrītot iespējai neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, paātrināja krimināltiesisku attiecību noregulējumu, proti, izmantoja savas Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 1.punktā norādītās tiesības uz sadarbību un izvēlējās vienkāršāka procesa veidu. Šis apstāklis pastiprina apsūdzētā savas vainas atzīšanu un nožēlošanu, bet nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli.

Pirmstiesas kriminālprocesā apsūdzētajam /pers. A/ piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā. Tiesa uzskata, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 241.panta trešo daļu, sprieduma izpildes nodrošināšanai, apsūdzētajam drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā – grozāms uz apcietinājumu, un atstājams līdz spriedums stāsies spēkā. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda izciešanā apsūdzētajam /pers. A/ ieskaitāms apcietinājums no 2020.gada 10.jūlija līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84., 367. pantu no apsūdzētā /pers. A/ valsts labā piedzenami procesuālie izdevumi 246,74 *euro* – samaksa par advokātu juridisko palīdzību, un nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Tiesas rīcībā nav dokumentu, kas dotu pamatu Kriminālprocesa likuma 368.panta ceturtās daļas nosacījumu piemērošanai un apsūdzētā /pers. A/ atbrīvošanai no procesuālo izdevumu samaksas.

Jautājums par lietiskajiem pierādījumiem izlemjams saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu, un bise iznīcināma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 520., 530. pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz četriem mēnešiem.

Drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā – /pers. A/ grozīt uz apcietinājumu un atstāt līdz spriedums stāsies spēkā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda izciešanā ieskaitīt apcietinājumu no 2020.gada 10.jūlija līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā procesuālos izdevumus 246,74 *euro* – samaksu par advokāta juridisko palīdzību, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Lietiskos pierādījumus: bisi /numurs/ (VP Kriminālistikas pārvaldes lietisko pierādījumu glabātavā, reģistrācijas Nr.1/2019) – nodot VP Kriminālistikas pārvaldei.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese I.Freimane